

Gabriele D'Annunzio (1863-1938)
RISURREZIONE

Suono di campane,
voce che trasvola sul mondo,
canto che piove dal cielo sulla terra,
nella città sorda e irrequieta,
e nel silenzio dei colli
ove, nel pallore argenteo,
le bacche d'olivo maturano il dono di pace.
Suono che viene a te,
quale alleluia pasquale,
a offrirti la gioia di ogni primavera,
a chiamarti alla rinascita;
a dirti che la terra rifiorisce
se il tuo cuore si aprirà come un boccio,
che ripete un gesto d'amore e di speranza,
levando il mite ramoscello
in questa chiara alba di risurrezione!

Angiolo Silvio Novaro (1866-1938)
Alleluja

Le campane hanno spezzato
le funi che le tenevano legate.
La terra ha sobbalzato,
s'è aperta e versa fiori.
E i fiori vanno in processione,
si affollano per le valli,
strisciano per i muri,
si annidano nei crepacci,
si arrampicano sulle pergole,
si affacciano agli orli dei sentieri.
Le farfalle sciamano, volano,
ruotano, prese nel gaio vortice.
Gli uccelli si sono ridestati tutti
insieme battendo l'ali.
Alleluja! - le campane che hanno
spezzato le funi suonano a festa,
a gran voce.
Valli e monti si rimandano
gli echi festosi.
Alleluja!

Gabriele D'Annunzio (1863-1938)
FELTÁMADÁS

Konduló harangszók,
dalok, világot bejárók,
mennyből földre szállók,
az őrlős zaklatott városban
s a völgyek némaságában,
ahol az ezüstös sápatag fényben
olivabogyó Isten-békét érlel.
A hozzád érkező harangszók dala,
mint húsvét örvendő allelujája
minden kikelet örömét ajánlja,
hogy újjászületésre hívjon téged;
hogy megüzenje: a föld újra éled,
ha, mint virágbimbó, kitárod szíved,
amely ismételten remél és szeret
a szelíd olivaágat magasra nyújtván
e feltámadásnak ragyogó hajnalán!

Traduzione di/Fordította © **B. Tamás-Tarr Melinda**

Angiolo Silvio Novaro (1866-1938)
ALLELUJA!

A harangok széttépték
a harangkötelet.
A föld beleremegett,
megnyílt, virágokat hintett.
S a virágok a keresztútra térnek,
ellepnek völgyeket,
falakhoz lapulnak,
hasadékba szorulnak,
lugasra felkúsznak,
ösvényen felbukkannak.
Pillangók forognak, rajzanak,
röpködnek vidám forgatagban.
Együtt csapkodva szárnyaikat
a madarak mind újjáéledtek.
Alleluja! - a harangkötelet
széttépő harangok ünnepet
harsogva zengenek,
mit visszhangoznak völgyek és hegyek.
Alleluja!

Traduzione di/Fordította © **B. Tamás-Tarr Melinda**

Giovanni Pascoli (1855-1912)

GESÙ

E Gesù rivedeva, oltre il Giordano
campagne sotto il mietitor rimorte:
il suo giorno non molto era lontano.
E stettero le donne in sulle porte
delle case, dicendo: Ave, Profeta!
Egli pensava al giorno di sua morte.
Egli si assise all'ombra d'una meta
di grano, e disse: Se non è chi celi
sotterra il seme, non sarà chi mieta.
Egli parlava di granai ne' Cieli:
e voi, fanciulli, intorno lui correte
con nelle teste brune aridi steli.
I Egli stringeva al seno quelle teste
brune; e Cefa parlò: Se costì siedì,
temo per l' inconsutile tua veste.
Egli abbracciava i suoi piccoli eredi;
«Il figlio - Giuda bisbigliò veloce -
d'un ladro, o Rabbi, t'è costì tra' piedi:
Barabba ha nome il padre suo, che in Croce
morirà ». Ma il Profeta, alzando gli occhi,
«No», mormorò con l'ombra nella voce;
e prese il bimbo sopra i suoi ginocchi.

Giovanni Pascoli (1855-1912)

JÉZUS

És Jézus a Jordánon túl,
a falvak alján ismét egy aratót meghalni látott:
az ő napja nem volt távol.
Asszonyok álltak a házajtókban
így köszöntvén: Üdvöz légy, Próféta!
Ő a halála napjára gondolt.
Leült az árnyékban egy búzahalomra
és így szólt: «Ha nincs ki elvesse
a földbe a magot, nem lesz ki learassa.»
Beszélt a Mennyegek magtáráról:
«És akörül rohagáltok ti, gyermekek,
barna, szikkadt szálakkal fejeteken.»
Mellére vonta azokat a barna fejeket;
és Cefa megszólalt: «Ha ideülsz,
a Te szokatlan ruhád féltém.»
De Ő kis örököseit átölelte;
Gyorsan súgja Júdás: «Egy tolvaj vagy a
rabbi fia van ott a lábaid előtt:
Apja neve Barabás, aki majd meghal
a kereszten.» De felpillantott a Próféta,
elkomorult hangon mormolta:
«Nem!» - s a gyermeket magához vette,
és a térdére ültette.

Traduzione di/Fordította © B. Tamás-Tarr Melinda

©

OSSERVATORIO LETTERARIO

*** Ferrara e l'Altrove ***

<http://www.osservatorioletterario.net/> (Home Page principale/Fő Honlap)

<http://xoomer.virgilio.it/bellelettere1/> (Galleria Letteraria e Culturale Ungherese/Magyar Irodalmi és Kulturális Galéria)

<http://xoomer.virgilio.it/bellelettere/> (Pagina di apertura ungherese dell'OLFA/Az OLFA magyar nyelvű nyitó oldala)

<http://www.testvermuzsak.gportal.hu/> (Portale Supplementare Ungherese/Kiegészítő magyar nyelvű portál)

Ferrara, 16 marzo 2008 Domenica delle Palme - 2008. március 16. Virágvasárnap

